

at man fordrer Hegnsplichten fyldstgjort af Beiene paa en mere betryggende Maade end tidligere, at man fordrer et mere effectivt Hegn end de hidtilværende tørre Landeveisgrøfter. Eigeoverfor disse mange og, som det forekommer mig, haade gode og vægtige Grunde for at fastholde § 11, i alt Fald med en lille Undtagelse, forekommer det mig, at det oconomiske Hensyn til Beikasserne ikke kan være afgjørende, og det saameget mindre, som det jo dog sandsynligvis kun vil være i et ringe Omfang, at Retten til at fordrer Hegn sat af Beien vil blive gjort gjældende. For det Første maa jo nemlig den Vedkommende, der fordrer det, have sin Lov fuldstændig indhegnet, og for det Andet skal han selv betale det halve Hegns Sætning. Endnu Et maa jeg nævne, nemlig, at man paa de vigtigste af de offentlige Veie, Landeveiene, uden al Erstatning har berøvet Lovsæterne det Hegn, den Fred, som de tidligere havde gennem Leddene. Hvor de gamle Landeveie tidligere brøde gennem hegnede Marker, der affluttedes Hegnet ved et Led tværs over Beiene, men disse Led ere tvungne bort uden nogenstahelt Erstatning; kun for de Led, der findes paa Biveiene, bliver der givet Erstatning. Det forekommer mig altsaa, at ogsaa dette Moment taler for nu dog at fare lidt i Lempe med Grundeierne ligeoverfor den mægtige og stærke Grundeier, Veicommunen.

G. Andersen: Det er kun med Hensyn til et enkelt Punkt, at jeg vilde udbede mig en Dplysning af den høitærede Indenrigsminister. Der staaer i § 3 andet Stykke: „Hvo, som har at vedligeholde en større Hegnsstrækning end halvt Hegn imod sin Nabo, skal osv.“ Jeg vil derved gjøre opmærksom paa, at der er Tilfælde, hvor der har været indhegnet ligesaa Udskiftningen, og hvor der ikke til alle Sider er halvt Hegn, men hvor man har flere og længere Hegnstrækninger paa een Side og derimod mindre Strækninger paa de andre Sider. Det er som sagt indført saaledes ved Udskiftningen, og det er med Hensyn dertil, at jeg vil spørge den høitærede

Minister, om dette kan siges at være et contractmæssigt Forhold eller ikke. Derfor dette nemlig bevares bekræftende, maa Forholdet med Hensyn til disse Hegn jo blive som det hidtil har været, men i modsat Fald vilde det jo kunne forlanges, at Naboen skal tage halvt Hegn, og det vilde paa mange Steder medføre store Ulemper. Der er flere Steder, hvor en Eiendom grændser til et andet Sogn, og hvor denne Eiendom har heelt Hegn og har opsat et complet Steenhegn, hvortil det tilstødende Naboegn slet intet Hegn har. Det er altsaa det, jeg ønskede at faae oplyst, om Forholdet, hvor det er ordnet ved Udskiftningsforretningen, kan betragtes som et contractmæssigt Forhold.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at jeg dog troer, det paa ingen Maade kan gaae an saaledes ganske at stille Beiene i Eighed med private Grundstykker. Man maa dog huske paa, at Beiene ere i det Offentliges Interesse, og at det derfor neppe vil være rigtigt at overføre de samme Regler paa Beiene, som kunne gjælde mellem to Naboer med Hensyn til deres Grundstykker. Jeg beder det høie Thing vel at overveie, inden det vedtager en Bestemmelse, der vil kunne paaføre Amts- og Sognecommunerne saa store Udgifter som dem, der vil kunne opstaae efter § 11. Der vil være Amt, hvor disse ville kunne blive flere Tusinde Rigsdaler, idet der findes Eiendomme, hvor Betingelserne ere fuldkomment tilstede for, at Eierne ville kunne gjøre Paa-stand gjældende ligeoverfor Veibestyrelsen om halvt Hegn, hvor nemlig Torderne ere indhegnede, og hvor det selvfølgelig vil blive en ikke saa ringe Fordeel for Vedkommende at kunne faae et Hegn uden Torrtab reist, hvortil de selv kun udrede den halve Udgift.

Saffner: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte i Anledning af en Yttring, jeg hørte fra den høitærede Indenrigsminister. Den høitærede Minister sagde, at der ved den bestaaende Lovgivning allerede var paalagt Landeveiene Hegns-